

DECIZIA NR.xxx16.11.2007
privind soluționarea contestației formulate de S.C.xxxxS.R.L.
Cisnădie, str.xxx, Jud.Sibiu

Directia Generala a Finantelor Publice a Judetului Sibiu a fost investită în baza art.209 din O.G.92/2003 R, cu soluționarea contestației formulate de **S.C.xxxx S.R.L.** împotriva măsurilor dispuse prin Decizia de impunere nr.xxx/07.09.2007 privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, întocmită de Activitatea de Inspecție Fiscală Sibiu și comunicată petentei în data de 11.09.2007.

Contestația a fost depusă în termenul legal impus de art.207 (1) din O.G.92/2003 R, fiind înregistrată la organul de control sub nr.xxx/11.10.2007, iar la organul de soluționare a contestației sub nr.xxxx/15.10.2007.

Obiectul contestației îl reprezintă anularea parțială a deciziei de impunere nr.xxx/07.09.2007 privind plata la bugetul statului a sumei de xxxx lei din care :

- TVA stabilită suplimentar - xxxx lei
- Majorări de întârziere TVA - xxxx lei
- Penalități de întârziere TVA - xxxx lei.

I. Prin contestația formulată petenta susține că sunt netemeinice și nelegale măsurile stabilite în urma verificării pentru că :

1. - Din înscrisurile puse la dispoziția organelor de control rezultă că singurele contracte comerciale pentru care s-a realizat acordul de voință între societate și societățile străine în cauză sunt contractele numite „de prestări servicii de marketing”.

- Contractele de prestări servicii de intermediere avute în vedere de organul de control – o parte nu îi sunt opozabile deoarece nu le-a acceptat prin semnătură, ștampilă, iar o altă parte a contractelor nu există în fapt.

- În facturile fiscale emise de societate pentru încasarea serviciilor prestate este înscris numărul contractului aferent – respectiv contractul de marketing.

2. - Concluziile inspecției fiscale încalcă :

- prevederile art.133 al.2 pct.2 lit.g.4) și ale art.133 al.2 pct.2 lit.g.14) din Legea 571/2003, potrivit cărora pentru serviciile de marketing, serviciile de intermediere, locul prestării și implicit locul taxării nu este sediul prestatorului, ci sediul beneficiarului serviciului ;

- beneficiarii fiind stabiliți într-un alt stat comunitar decât prestatorul, operațiunea este taxabilă în acel stat, motiv pentru care TVA suplimentară nu este legală.

II. Organul de control prin Decizia de impunere nr.xxx/07.09.2007 a reținut următoarele :

Perioada verificată : 01.06.2004 – 30.06.2007.

Verificarea s-a efectuat ca urmare a solicitării de rambursare a soldului sumei negative a TVA conform decontului privind TVA nr.xxxx/25.07.2007.

În timpul desfășurării controlului, organul de inspecție fiscală a identificat existența unor contracte de prestări servicii de intermediere încheiate cu diverși parteneri externi, astfel :

- Contract intermediere nr.xxx/23.08.2004 – xxx SPANIA
- Contract intermediere nr.xxx/30.07.2004 – xxxxFRANȚA
- Contract intermediere nr.xxx/03.08.2004 – xxxx BELGIA
- Contract intermediere nr.xxx/05.08.2004 – xxx BELGIA.

Scopul acestor contracte de intermediere a fost cel de facilitare a vânzărilor de diverse utilaje produse de acești parteneri externi direct către beneficiarul intern SC xxx SRL Constanța.

Pe parcursul inspecției fiscale s-a solicitat contribuabilului verificat mai multe lămuriri cu privire la derularea acestor contracte. Deoarece societatea nu a pus la dispoziția organului de control contractele în original, începând cu 13.08.2007 controlul fiscal a fost suspendat conform adresei nr.xxxx/13.08.2007. Societatea verificată a răspuns solicitărilor formulate de organul de control cu adresa nr.xxx/24.08.2007, motivând faptul „că aceste proiecte de contracte de intermediere care există în biblioraftul societății nu au, și nici nu au avut valoare juridică, neobligând pe nici una din părți la vreo acțiune, existența lor având doar un caracter de intenție în corespondența de afaceri pe care au purtat-o în 2004 cu clienții societății”.

La întrebarea „Precizați motivele pentru care ați încheiat contractele de prestări servicii intermediere cu beneficiarii externi xxx, xxxx, xxxx, xxx, adresate de organul de control reprezentantului societății verificate, dlxxxx prin Nota explicativă /4.09.2007, acesta a motivat faptul că „aceste contracte ar fi fost baza unei vânzări ale furnizorilor noștri xxxx pentru xxx.

Aceste contracte nu s-au derulat pentru că beneficiarul intern xxx fiind în zona liberă Constanța a dorit o achiziționare directă de la partenerii noștri externi pentru că sunt scutiți în acest caz de plata TVA. Datorită acestui lucru societatea noastră a încheiat contracte de marketing cu furnizorii externi. Aceste contracte de marketing au fost derulate”.

Societatea verificată emite pentru serviciile de intermediere prestate următoarele facturi fiscale, fără TVA, astfel:

- F.F. seria xxxnr.xxxx/12.04.2005 către xxx Spania în valoare de xxx lei, reprezentând comision contract nr.xxx/23.03.2005 ;
- F.F. seria xxx nr.xxxx/12.04.2005 cătrexxxx SPANIA în valoare de xxx lei, reprezentând comision contract nr.xx/23.03.2005 ;
- F.F. seria xxx nr.xxxx/21.12.2004 către xxxxx Franța în valoare de xxxlei reprezentând comision intermediare contract nr.xx/2004 ;
- F.F. seria xxx nr.xxx/21.12.2004 către xxxxx BELGIA în valoare de xxxlei, reprezentând comision intermediere contract nrxx/2004 ;
- F.F. seria xxx nr.xxx/18.03.2005 către xxxBELGIA în valoare de xxxlei reprezentând comision intermediere contract nr.xx/13.12.2004.

Având în vedere modul de întocmire a facturilor fiscale în care este înscrisă explicația „comision intermediare”, faptul că societatea nu a colectat TVA, deși aceste servicii nu sunt scutite de TVA, precum și explicațiile date prin nota explicativă de către reprezentantul său, organul de control a concluzionat că S.C.xxxxS.R.L. a desfășurat de fapt prestări servicii intermediare către partenerii externi pentru care a perceput un comision de intermediere și nu a prestat servicii de marketing cum susține aceasta.

În consecință,organul de control stabilește la valoarea totală din facturile menționate mai sus în sumă de xxxlei, o TVA suplimentară de xxx lei (xxx 19%) în conformitate cu art.11(1) și art.133(1) din Legea 571/2003.

Pentru TVA stabilită suplimentar au fost calculate majorări de întârziere de xxx lei și penalități de întârziere de xxxlei în conformitate cu O.G.92/2003 R.

III. Având în vedere constatările organului de control, motivațiile contestatoarei, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, organul de soluționare a contestației reține următoarele :

În fapt, societatea în calitate de prestator servicii a emis în perioada 21.12.2004 – 12.04.2005 un număr de 5 facturi fiscale fără TVA către clienți externi, facturi a căror valoare

reprezintă comision, respectiv comision intermediere în baza unor contracte încheiate cu aceștia, în scopul achiziționării unor utilaje pentru S.C.xxxxx S.R.L. Constanța

Din facturile fiscale întocmite de petentă, rezultă următoarele date :

1. emisă către xxxx SPANIA

- FF xxxx/12.04.2005 = xxxxx lei
c/val.comision Contract xx/23.03.2005
- FF xxxx/12.04.2005 = xxxxlei
c/val.comision Contract xxx/23.03.2005

2. emisă către xxxx FRANȚA

- FF xxxx/21.12.2004 = xxxx lei
c/val.comision intermediere
Contract xx/2004

3. emisă către xxxxxBELGIA

- FF xxxxx/21.12.2004 = xxxxx lei
c/val.comision intermediere
Contract xx/2004

4. emisă catre xxxx BELGIA

- FF xxxx/18.03.2005 = xxxxx lei
c-val.comision intermediere
Contract xxx/13.12.2004

TOTAL = xxxxx lei

Cu privire la facturile fiscale menționate mai sus, rezultă următoarele :

- facturile fiscale s-au emis în perioada 21.12.2004 – 12.04.2005 ;
- suma dexxxx lei reprezintă valoarea fără TVA a facturilor de mai sus, facturile fiind emise fără ca societatea să colecteze TVA pentru serviciile prestate ;
- în contabilitate s-a înregistrat contravaloarea comisionului în sumă de xxxx lei prin articolul contabil 411 = 704 pe fiecare client extern așa cum rezultă din jurnalul întocmit de societate ;
- contractele menționate în facturile emise, așa cum se poate vedea mai sus, sunt :
 - Contract nr.xxx/23.03.2005 încheiat cu xxxx SPANIA ;
 - Contract nr.xx/2004 încheiat cu xxxx FRANȚA ;
 - Contract nr.xx/2004 încheiat cu xxxxx BELGIA ;

- Contract nr.xx/13.12.2004 încheiat cu xxxxxBELGIA.
 - Deasemeni, legat de aceste facturi fiscale emise de petentă, organul de control a identificat existența unor contracte de intermediere încheiate cu aceeași clienți externi, astfel :
 - Contract intermediere xxx/23.08.2004 încheiat cu xxxxx SPANIA ;
 - Contract intermediere xxx/30.07.2004 încheiat cu xxxxxFRANȚA ;
 - Contract intermediere xxx/03.08.2004 încheiat cu xxx BELGIA ;
 - Contract intermediere xxx/05.08.2004 încheiat cu xxx BELGIA.
 - Organul de control a solicitat lămuriri cu privire la derularea acestor contracte, fapt ce a determinat suspendarea inspecției fiscale în perioada 13.08. – 03.09.2007 întrucât societatea nu a fost în măsură să pună la dispoziția organului de control contractele în original încheiate cu clienții externi.
 - La solicitarea organului de control, societatea răspunde cu adresa nr.xx/24.08.2007, din care rezultă :
 - Contractele de intermediere nu au fost încheiate, acestea având doar valoare de corespondență, deci nu au nici o valoare juridică ;
 - Contractele înscrise în facturile fiscale în cauză sunt cele reale, fiind numite de societate contracte de marketing, încheiate la distanță și semnate doar prin fax.
 - Organul de control a solicitat societății să prezinte contractele de marketing la care face referire, răspunsul acesteia fiind : „Contractele respective sunt la Banca noastră BRD-Filiala Cisnădie” – Nota explicativă - /04.09.2007.

În concluzie, având în vedere perioada în care au fost emise, facturile fiscale, respectiv 21.12.2004 – 12.04.2005 și faptul că petenta a avut calitatea de prestator de servicii, indiferent cum s-ar numi acestea , de intermediere sau marketing, nu erau scutite de TVA.

În drept, sunt aplicabile prevederile :

- art.133(1) din Legea 571/2003 unde se arată : „Locul prestării de servicii este considerat a fi locul unde prestatorul își are stabilit sediul activității economice sau un sediu permanent de la care serviciile sunt efectuate, sau în lipsa acestora domiciliul sau reședința sa obișnuită” ;
- pct.11 din H.G.44/2004 unde se explicitează : „Art.133 alin.(1) din Codul fiscal instituie o regulă generală potrivit căreia pentru prestările de servicii legea aplicabilă în materie de TVA este cea a țării în care prestatorul își are stabilit sediul activității economice sau un sediu permanent de la care serviciile sunt efectuate (...)”.

Prin urmare, societatea avea obligația să colecteze TVA aferentă sumei înscrise

în facturile fiscale în cauză, obligație ce nu a fost realizată.

Din aceste considerente, în mod legal s-a stabilit TVA suplimentară de xxxx lei (xxx x 19%) și au fost calculate și accesoriile aferente.

În ceea ce privește susținerea petentei că prevederile legale invocate de organul de control nu au fost interpretate corect, facem precizarea că prestările de servicii s-au efectuat în 2004 -2005, când erau aplicabile prevederile legale mai sus citate, cele invocate de petentă fiind aplicabile începând cu 01.01.2007.

Pentru considerentele reținute în baza art.211(5) din O.G.92/2003 R, se

DECIDE:

Respinge contestația ca neîntemeiată pentru suma de xxx lei reprezentând :

- TVA - xxxxx lei ;
- majorări întârziere TVA - xxxx lei ;
- penalități întârziere TVA - xxxx lei .

Prezenta Decizie poate fi atacată la Tribunalul Sibiu în termen de 6 luni de la comunicare.

DIRECTOR EXECUTIV,

VIZAT ;
SERV. JURIDIC,